

ויוסף אברהם

הסכמה

אש נולת אריאל, עשרת תפארת ישראל, מעין החכמה שר
רה, עמי שרא מנדעא ונהורא, הרב הגאון הגדול רשככה"ג,
ר אפסי ארץ לו הכבוד והגדולה, לגדול תורתו וחכמתו אך
זמיתה תחלה, מורינו ורכינו יוסף שאול הלוי נא טנזאהן
אביר דק"ק לבוב והגליל. בערמ"ח סי' מפרשי חים, מן גבורים,
מאירת עינים, יד שאול:

הנבוא לפני ספר זכור לאברהם מהרב הקטיל המופלג בתורה ויראה

מ' אברהם זוסמאן הסו"ב המפורסם למומחה בעניני סו"ב
הבירה. בעל כ' **בית אברהם**
בעיר לונדון

אשר כבר נתפשט בפולין וגאליציה וארץ הקדושה ושאר
ארצות, והנה ארץ פולין ורוסיה הרה וילדה אוהו, ולונדון גלה שעשועי והס'
הנ"ל הוא בידי ורתיחי כי הפליא לעשות והשוחטים כאשר ראו אותו בידי גס הם
אנצרו אשר היטב היטב הדק וליקט בולת נקי' כל הדינים בהכלית הסדור וכעת
זוכיף שנית ידו והעתיק ספר **ימין משה** מהגאון מ' משה ווינטירו ועוד
כמה הוספות שנתוספו אח"כ
מהרבה ספרי הפרדים ומספר
באר מים חיים עם כמה הוספות שהסויף הרב המחבר הנ"ל גם דיני ניקור
להספרדיים וגם לורות מהריאה עם כל פרקי העלמות, והסו"ב אשר יהיו להם
הספרים האלה יהיו בקיאים היטב בהלכות סו"ב. והנה בקש מעמדי לתת את
ידי עליו לכל ישובן להדפיסו שנית בלתי רשותי ע"כ הנני למלאות שאלתו וכל
המעייני יתברך מן השמים.

הלעיר **יוסף שאול הדוי נאטהנזאהן**
אבד"ק לבוב והגליל

הסכמה ותהלה שיש לי בהפרי הגדפה הנקרא **בית אברהם**

מאת הגאונים מחמת הולאות הדפוס לא
אעתיקם בכלן כי אם שמוחם הקדושים ואלו הם הרב המאה"ג איש אלקים
קדוש יאמר לו הסביד השלם ומופלג בתורה ועבודה הגאון המפורסם בדורו
קס"ח מוה' **יעקב שמעון** זלוק"ל מק"ק זעליחאב יע"א: הרב הגאון
הגדול המפורסם
אב"ד דק"ק וויעלקאטש יל"ו: הרב הגאון הגדול
והמפורסם מופת לורינו תפארת נר ישראל וכו' קס"ח מוה' **זלמן** בהגאון
הגדול מהור"ר אברהם טיקטין אב"ד דק"ק ברעסלא ואגפ"י:

הרב הגאון כו' מוה' **יעקב יוסף** נ"י והרב הדיין המפורסם כו' מוה"ר
אדהנן נ"י מברלין יע"א והרב הגאון כו' מוה' **יהושע**
פלך שווער עליאזאן שטרעליטש והרב הגאון עטרת תפארת

יש-אל כו' מוה' **יוסף אשר דעמ"ר** אב"ד מנהאג' והמדינה יל"ו: והרב
הגאון המפורסם
אב"ד מראטערדאש יל"ו (גם יש לי קבלה
מאת הרב הגאון כו' מהור"ר יוסף אב"ד דק"ק שעלנין ומאת הרב המגיד
המאה"ג כו' מוה' יחזק מ"מ דק"ק ליקאב"י ומאת הרב"י המגיד הישיש המאה"ג
איש אלקי המפורסם מוה' ברוך מרויקי זל"ל זיע"א): **אזרח** שארית
ישראל לא יעשו עולה להשיג את גבולי עכ"פ משך עשרה שנים מיום כלות
הדפוס והדבר אסור מטעם המלך כידוע ומלך דין תורה כהוב ארור משיג
גגול רעכו ודי בלזקרה זו:

סימן ה

- א הברכה או ששתתה מים הרי זו מותרת :
- גגס"ס נכמה נחמטמה נדנררר אסורים מותרת . אכל אס לא נחמטמה כל ימיה רק נדנררר ו אסורים אסורה :
- ב אכלה סם המות של אדם . או הבישה נחש וכיוצא בו מותרת בשום מריפה ואסורה בשום סכנת נפשות :
- ג בהמה או חיה שנפסקו רגליה . לא יאכלו ממנה אלא על ידי בדיקה . שיש להוש שמה נשכה נחש . וזו בדיקה שלא יאכלוה אלא צלי . , ואם היא נשוכת נחש תתפרק ותפול חתיכות חתיכות :
- כגס"ס ולדין ללא מייסין לגלוי מים הואיל ו אין נחשים מלויים . לכן אין לחוש לנפס . ואם הוא נדרך שלא נעטמה מריפה . מותרת בלא בדיקה :

תמו הלכות שהיטות ובדיקות תהלה לשוכן ערבות :

יוסף אברהם

משום סכנה . וטעה מים סרעים . ר"ל מים מגולים (או מה שמכנה סנפס נמים אה הנרל ראז"ן) ואם היטה נריאה אח"כ זמן רב ודאי כשרה ואסור לשוטפה מיד וטעה שאין נחשים מלויין שרי ואם סלחה מיד הוי ריעותא ואין שרי אלא ע"י בדיקה ודע דכל הני דמטוב דיכס כמסוכנה דאם אין יכולים לעמוד בעי פרכוס ושרי (ואף שנדלף טמות אס"כ מ"ע אין קומה ליקבוצ ולתקור נגוסה אלא שהמזגיים שלה יתקלקלו ולאזו בכלל טרפה הוה) הוה לאו הכי אף פרכוס אין לריך מ"ז ע"ש (ה) כגהמה . וה"ס שמוחר לאכול דגים הנילודים נסס שלהם . עץ של הורדפני וזה חילן נגדל על פי המים ועושה פרחים דומים לם שנה והם מרים ביותר והוא סם המוח לנחמה לפה"ס . וכן לואח התרנגולים ולואח כלבים בל"י (י) אסורים . הש"ך מחר אף כה"ג זולת נחמטמה כל ימיה באיסורי הנאה וכ"כ הפ"ט וכר"ז ואף נחמטמה נחמץ מ"מ מותרת נספס . והש"ד כתב דבאיסור אכילה לכ"ע שרי נדענד אף נחמטמה כל ימיה אכל לכחלה אסור לקנות וה"ס להאכיל בעלמו דנרים אסורים אכל באיסורי הנאה נחמטמה כל ימיה אסור אף דענד אכל נעמס אחת מותר ליקנות ולאכול זו ניום וא"ל שה"ס מעה לעה ואנחנו קונים לכחלה נר אייזות שאוכלים חולעים בק"ץ נמים וטופטים אוחס זו ניום וה"ס דשרי לישראל לפעמים לעשות כן . כתב לה"ס דמותר להחמטם מופות נקמח שהחליע שקורים מולנ"ן ע"ש באורך (י) ואין (מ"ש הממנר נס"ב אכלה כ"ו שם נ"ח . ומ"ש נס"ב נחמה כ"ו שם נ"ט) הש"ך מלריך בדיקה אפילו נחמץ הוה אכל הרבה טופקים כרמ"א . כתב א"י נאקוס שהנחשים מלויין אפילו נדיקה ז"ל דעל ידי גל"ס אין אלו נקיים ואסורה משום סכנות נפשות בל"י ע"ש :

דיני הניקור להספרדיים

קודם

כל אחמיל מערשא . ים געמס סני קרופים דהיינו עליון והסמחון שגריך
לכסירם געמס דס פכולס מלאים מימי דס כדאמרינן צמולין דף ל"ג וכסגרת
בלגוש ס"ז וצפ"ע . גס כאלנים לר"ך למחכס כדי לכסיר כדס המוסים שגחוכס . גס
חמח בלמיס והלמון ים סני מוסינ מכל לך שגריך לכסירם כסגרת רס"י סס וכטור וכמימרא
דרצי אצכו סס קל"ג . וצפ"ע לר"ך למחך בלמיס ופנס האגמים וראשי טלמי כידים
ורגנלים צין צפ"ע וצין צבכנס כדכחו בראש"ד ובר"ן וכרש"א וכמימרא דד' אגוס סס
גס חוך הלוואר ים סני מוסינ אמרים שכולכים חוך כל פוקץ שגלרס עד סונג ולא עד
צכלל שגריך לכסירם כסגרת ברמניס שקר ז' ככוכס מ"א . וים נמי צמוך סכחף עד
כסזס ועד צכלל מוט לכן פנ וגדול וסנים אמרים חלויס צו סכס שלסס ולר"ך לכסירם
כדאמר סס וכסגרת רס"י וכטור והלוור זרוע . ים לכסיר נמי קרוס מציני זכר אס ים
לכסכמס שגוסיס יוס כדאמר סס ל"ג אצל כסגרת או"ס אפילו כניע שלגוסיס יוס וכן אנו
נוהגים . ולר"ך נמי למחך מוסי דקין שצכדרא דכנחא ולגודת סנידיס סיס צמוך ככנחא
אצל ימח ככנד ומוסי חוץ כלצ כסגרת ברמניס ס"ז בלכוח מ"א . כל אלו כפ"סין שאמרו
שגריך לכסיר סיינו דוקא צרונה לאכלו כמו שכוז אצל אס סוחכס איג לכסירם אס דולס
לאכלס ללי דנורא משאכ סאב וכמימרא דאז"י סס (ובספרי הכיקור מהאשכנזים ראימי סכחצו
דלף צנחכיס איג לצמוין על זס לכחמלס כיון שאיג מכוויץ למחך אס כמוסינ נמלא שאינו
מוחך חוך שחוט רק סמוך לו והסוט כשאר סלס לכן לר"ך דוקא לנטלן או למחך כמוסינ
יסכ יסס כן צדקס וכן צנכס ועז אסור מן החורכ לאכלו ומלכ כווי אסור כדאמרינן ציומא
דף ע"ד ח"ץ מהשלי"י שלל נשלמו לו חדשו אצל אס נשלמו חדשו אסור כצרייחא סס
וכדכחצ ברמ"ס וכטור דכרי"ף וכטעס סכחלצ הוא אסור לפי שאמר ככמוצ כל חלב ל"ס
ועמס לר"ך להצחין צין חלב לשומן . כל שכוז חלב הוא כוחצ קרוס וקולף וככשר אינו
מוסס אוחו וכדאמרינן סס מ"ט והסומן איג לו כל סככוח כללו (כחצו ספרי סניקור
כ"שככניזים סימן להכיר אס הוא שומן או חלב סיס לבס צקצלס . כמחשמינן צין סאלצנעות
אס הוא מירוצ צל"א אז מרשא עיד שכוז חלב אצל כסומן כמחשמיס ציד אז מרשא לעיך
צל"א וזנו סימן שכוז שומן . וכן חפסי ככל עקוס שגריך לגרד יסס ען סחלצ קח סכין
כל זמן שיש מירוצ ושוכנ על סכין עכס גרירא זס חלב ואס (או כוז שומן ע"כ) .
גתחיל עמס עככחלים לר"ך לכסיר כל הקרוס שפליכס וכל אצל סנחוכס עפני
שיונקיס מחלב הכליות . ומרשא שחמח קרוס ככסלס אסור טרפס ככנד ים
מוסי חלב עשוים כאלצנעות סיד חמסס דהיינו ג' עול ימין ובי עול סחאל . סני
סנדל ימין נעסיס צי צחמחין וכו' סנדל שחאל נעסיס ג' צחמחין ולר"ך לכסירם
כולס עסיס חלצ וכמימרא דרצ יכודל סס . וחדע כי הקרוס שאמרינו הוא מול סניס
דהיינו ללד חלל הנוף . אצל כל כסומן סיס להצכמס ללד ספור הוא כשר ככל עקוס
סיכיס ומורח לאכלו : צריך לכסיר כל החלב היוסצ על סמחנים ומס כנחוכס וכמחנים
סס צשר ארוכס שיוסנח חמח ככליות ומחמיל עמחמי כללעות והולך סד חמח עלס ככל צוקת
סנקרל (לע פמלווי) וכמימרא דר' אצכו סס וכן מוכנינו אצל ררמז"כ כונר סול חלב
ססנור חוך ככשר ככל עקוס איג לר"ך לכסירו דומיא דפירקס הכרס וכ"ס צקס"ד . כל
סחלצ שחל ככליות והקרוס דק שפליכס וכל הלוגן שגחוכס והמוסיס סניס לר"ך לכסירם
וכצרייחא סס וכסגרת רס"י ור"ן ולר"ך לחטט אמריהס להוילוס : ב"מ רפ"ש ככנד לר"ך לכסיר
כל ספור דק שפלין מול סכנד דוקא עפני סכל חלב דקיס מונחיס עליו וגס כל כמוסיס
סנחוכו עפני שיונק מסלכ סכליות כך הוא סגרת רמ"א ור"ס וכן מוכנינו אצל כסגרת
מ"ז לר"ך לכסיר כל ספני פורוח דילמא אמי למעני ואנו נוכיכס לכסיר ספני פורוח אס
נחק סרפס מוקמו חסכ (ואס מניחין צו קלס מהכנד סני ל"ס צקליפס לך ז' לנד דמו
לא אמי למטט : דלחולת לר"ך לכסיר כרוחצ אמס מניח סריעי כסגרת בראש"ד וקמס
גלוניס . אצל מבר"ל וסכל צו סונריס דלין לכסיר כי אס דוקא מוט סקוק לירכייס
וסחלצ סיוסנ צראס סמלסולמ סמוך לשלופיח המי רגלים וכל סחלצ סקונצ אס כשלאופיח
(ל"ד ב')

דיני הניקוד

וכן ונכנינו ונרץ להסיר נמי כחלצ היושב נאורך אמה מלד הקיבצ הנקראח אמה הדקין כנרייתא סס וכנימרח דר' יהודה וכפרש"י ורננ"ס ונמח סופקים : בקיבה לריך להסיר כל כחלצ שעל הקשה מלאורייתא וכדלמרי"י סס ע"ט וכבנרת הסופקים ומקום הנקרא קשה הוא נקיבה מלד הסוף . ומלצ שעל הימר נארץ ישראל המניב לאלכו וכדליתא סס כי אלז לנני צלל כמניב לאסור וכן ונכנינו אלז לסלוק כנוד לא"י אס ניקב הקיבצ נמקום הימר והמלצ שעליו סתמו כשר משא"כ נשאר נקומות שהמלצ אינו סוחס . והטעם שהמלצ אינו סוחס נשניל שהמלצ בכל מקום שיהיה יש עליו כעור דק וע"י זה אינו כונס היטב נחוך נקב נמשא"כ נסומן שאין לו זה כעור כדק ומש"ה סוחס :

כל

המלצ היושב על בית הכסוס והמקס והכרס אסור מלאורייתא וכנימרח סס ל"ג וזהו הנקרא סלז אשר על הקרב . אלז נכרס אינו אסור המלצ היושב ממה הפריסה וכבנרת דנינו יואל והל"א ומדכי ורז הפוסקים וכן אנו נוסים . אלז לסנרת דנינו אפרים ודעמיס אסור . ואס נפמח פריסה ככרס ונשאר המלצ מנולה אז אנו מלרייכים להסירו משום מרתיס עיני ; באדרה דכמח אינו אסור כי אס דוקא המלצ הדבוק נכני דיני שהא עשוי כמו קשר למיץ ואלנה יש כמו אלנצ אמד קטן מלריך להסיר כולו כבנרת כמדכי וכן אנו נוהגים אלז לסנרת דרמ"א ומנהג אסכנו לריך להסיר כל כעור כדק אשר על כל שטח הכנחא צין נכמח וצין נעגלים וכנשים נשניל שכל סלז סדקין מונס עליהם ; יתרת הכנז לריך להסיר כל המלצ אשר עליו וכל עס שנחמו . וסדע כי סימרת הוא עשוי כמו האלמעדא והוא דבוק כננד אלז הטמול . ולריך להסיר נמי כל המלצ הדבוק כננד אלז סימרת : בטחול יש על כל השטח שלו קרוס דק ומחמו עפע מלצ דבוק נטמול נכמה מקומות ולריך להסיר הקרוס והמלצ אשר מחמו . ונלד העצ שלו דליינו נמקום דבוקו יש עוד נחמו גיד ארוך שנחפול לשלוש אגודי גידים וכדי להסיר לריך לקרוע הטמול מלמעלה לנעס דליינו נמקום סינורו עד קומו נשניל שהס אסורים משום מלצ ולריך למטע אסריס היטב כדק עד דקא מן הדקא כדי להסיר כולם והטעם הוא עפני שהטמול נמוצר הוא להכרס ולמלצ והסאר אסור משום כרפסא וכדכחז העור נסימן ס"ה נשס נעל הפעיסור (ויס לזיבור ולנקר הטמול נעורו לחוס כי עי"ו לא ינחקו ולא יכרחו בנידין נאלמעטן .) ; בתוך סאליס יש חוט א' של מלצ מלד פנים אלז הכירכים ונשס יסרד והיה לשני ראשים שהס מקומים נצוק עלס הזנב א' מימין וא' משמאל מלריך להסיר משום מלצ נשניל שסיוקס נפולז הכליות כדכחז כנ"י נשס מרתי"ו צן סניצ וכבנרת המדכי והרוקס : אצל ציני זכר יש הסומן עד ונחוכו גיד גדול ומלופה נכשר מלריך להסירו משום מלצ וכבנרת לוי"ה : ע"כ דיני המלצ ועמה נחול דיני גיד הנשה . וכדי שלא ינשה . פרטיו לא אחסס : דיני גיד הנשה נוהגים צין נכמח וצין נמיה . ונולד כנך הירך ואין צו טעס וריס ולכן אין אסור מערונחו משא"כ המלצ והקנוקנות . להסור מערונחם נשניל שיס נפס טעס וכדכחזו סס ל"ע וכפרש"י והרי"ף והרמב"ם ואיסורו הוא מלאורייתא ויס נוהגים אסורו אף נכוי וכדלמרי"ן כנרייתא דק י"ט ובשניל שנשאלו מדשו והפרים על הקרקע לסנרת הרי"ף והטור וכמסקנא כנמרח : עמה אכחזו א"ך חולדהו ומקום ישיבתו ; קודם כל נזר לריך שדע דים נעלס הפרקים הנקרא (אסא דלקרתי) ה' אגודי גידים שטאריכים והולכים לננוקס הזריעב ואלל פי הנענעל נפנים וגס למקומות אפרים סוך כל הירך ושלשה עהאגודות הכזכרים עס שנים אפרים היולאים ממהם התננים קטורים צימד עושים ככולס גיד א' עד וגדול יותר מכל הכזכרים ומחפשיים והולכים מיך עלס נוקא דלעמח שמקומו קרדא נאיעלקי (קאנניאטורא א'סקנאטר) מפני שגדול נעורו נעשה נזה העלס ומשס יסרד והיה לשלשה ראשים . ראש הא' יולא מהעלס כנזכר ומחפשע והולך סוך כל נשר הירך פנים ואסור והשנים הםאפרים מחפליים אלל כל שלשה עלמי כרגל פנים ואסור דליינו אלל עלס הקלינזקת ועלס הקוליה ועלס העוקץ עד העיקוס ולא עד ככלל זס עושה כלה . וכדי לסור מכל הספיקות אנו נוהגים לחחך כל שני ראשי עלס הקוליה ולגרור כל השלמות האפרים הכזכרים ולהסיר ג"כ קליפה מכל שטח שלמות מזה ומס מחמה טרפש כננד עד עלס כקלינזקת ועד ככלל נשניל שנחוכס כרוכים כולס אומד . מלצ הכליות ושאר חומי ה' אגודות הנדיים כזכרים . כלל העולה כל הנדיים ננידיך ואינס נק צים סס גיד הנשה . והקנוקנות הם נקונים וגס כל הנדיים שחוסים אוחס ציל

